

en ny Skat paa Befolkningen, og det maaske af ikke saa ringe Udstrækning endda. Det vil jeg for mit Vedkommende være utilbøjelig til, naar jeg da ikke samtidig faar en stærk Overbevisning om, at der virkelig opnaas noget nyttigt derved. Jeg har mange Gange erfaret, og jeg tvivler ikke om, at mine Kolleger have gjort samme Erfaring ude paa Møderne, at Vælgerbefolkningen har sagt, at „alt, hvad I laver inde paa Rigsdagen, gaar blot ud paa, at vi faa større Udgifter“, og der er noget i den Tale. Jeg tror nu, at disse Skorstensfejere og Bygningsfogeder godt kunde undværes, naar vi lave Loven saaledes, at den kan komme til at fungere paa en virkelig fornuftig og god Maade. Og det kan den, naar vi lave Loven praktisk og forstaaelig, saa der er Rimelighed i det. Saa skal det nok blive overholdt, især naar der samtidig føres et fornuftigt Tilsyn fra oven med Brandfogederne og de smaa Brandautoriteter paa Landet. Jeg kan ikke forstaa det, naar det ærede Medlem for Nibe (Kvist) talte om, at det var Brandforsikringsselskaberne selv til Dels, der vare Skyld i, at Forholdene ere, som de ere. De høje Forsikringssummer kunne maaske ogsaa have bidraget noget, men dog tror jeg ikke, at det er saa væsentligt. Vi have jo allerede forskellige Institutioner i saa Henseende. Vi have jo Sognefogeden, han maa i det mindste se efter, om Bygningen er lovlig. Om han just har nogen Pligt til at gøre det, skal jeg ikke kunne afgøre, men Brandfogeden skal se efter, ikke alene, om Skorstenene ere rene, om Brandredskaberne ere til Stede og i Orden, men ogsaa se efter, om Bygningen er lovlig indrettet. Og Taksationsmændene for Brandforsikringsselskaberne skulle jo ikke alene vaage over, at Bygningerne blive satte til en rimelig Assurancesum, men det paabydes i deres Instruks, at de ogsaa skulle se efter, om Bygningerne ere indrettede efter Brandpolitiloven. Naar vi have alle disse Institutioner, saa tror jeg ikke, at det kan nytte at bygge et Par Etager ovenpaa det. Nej, saa maa man hellere lave Loven praktisk, saa Folk kunne se, at der er nogen Rimelighed i, at den gennemføres, og saa maa der, som sagt, være et effektivt Tilsyn fra oven.

Der er jo talt meget om Lovforslagets Enkeltheder, og da Forhandlingerne nu ere trukne langt ud, skal jeg, uagtet der var flere Ting, hvorom jeg kunde have Lyst til at tale, dog indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Skorstenene have jo her spillet en stor Rolle, og de spille jo ogsaa

en stor Rolle ude i Livet, da de jo ere Ildstederne, og det i Reglen er fra Ildstederne, at Ildebranden kommer. Det var ogsaa Skorstenene, der satte os i Bevægelse for nogle Aar siden og førte til den partielle Revision. Thi havde vi ikke faaet den, var der 500 Skorstene i Frederiksborg Amt, der skulde rives ned. Det drejede sig da om de saakaldte russiske Skorstene i mindre brandfarlige Bygninger, der vare tækkede med Skifer, Filt eller Tagsten. Vi reddede disse snævre Skorstene den Gang ved Revisionen. For Resten er jo Forholdet det, at skønt der den Gang var ved at komme Oprør ude i Frederiksborg Amt om de snævre Skorstene i de mindre brandfarlige Bygninger, findes der den Dag i Dag Hundreder af disse russiske Skorstene rundt omkring i Landet i straaetækte Bygninger, og de staa uanfægtede; de have aldrig været lovlige, aldrig! Det ærede Medlem for Møen (J. Jensen) tror jeg, det var, havde opfundet eller i alt Fald forevist en ny Konstruktion til Bygning af Skorstene, der skulde være saa genial og fortrinlig. Jeg vil sige, at det er slet ingen ny Konstruktion — den er ikke alene ikke ny i Tanken, men ikke en Gang ny i Praksis; thi de fleste Skorstene, jeg har set opført i de 20 Aar, jeg har haft med Bygningsvæsenet at gøre, ere byggede netop paa denne Maade. Men at det skulde være en Sikkerhed for, at der ikke kan blive en ildførende Kanal fra Skorstenen ned til Taget, det er slet ikke Tilfældet. Der er ingen Ting i Vejen for, at der bliver ét Rum mellem Stenene i en Halvtagsmur og Stenene ved Siden deraf, derved at de klistres ud paa Kanten og komme til at staa for hinanden. Men det, jeg egentlig vilde sige, var, at der vistnok ved Forandringen af Brandpolitiloven af 1889 blev paabudt, at der skulde være en dobbelt Mur op ad Tagrygningen, hvad der skulde være en Sikkerhed mod, at der gik Ild i Taget. Denne Bestemmelse tror jeg er af mere end tvivlsom Værdi, og jeg vil derfor opfordre det kommende Udvalg til nøje at undersøge, om den virkelig er hensigtsmæssig. Ganske vist bliver Muren tykkere, og der kan for saa vidt vanskeligere blive Huller gennem Skorstenen; men det fører for det første den væsentlige Ulempe med sig, at Skorstenen faar en overordentlig svær Vægt foroven, og for det andet bliver det næsten umuligt at holde Taget tæt foroven, fordi man paa den Maade ikke kan faa ordentlige Vandsten, som vi kalde det paa Jydsk, ud over Taget, saaledes at